



Όμηρος Παύλος

Περίληψη :

Γόνος της οικογένειας των Ομήρων, χρηματιστής και διακεκριμένος κάτοικος της Σμύρνης, διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη ζωή της ελληνορθόδοξης κοινότητας της πόλης αυτής κατά το 19ο αιώνα.

Τόπος και Χρόνος Γέννησης

1799, Σμύρνη

Τόπος και Χρόνος Θανάτου

28 Μαρτίου 1889, Σμύρνη

Κύρια Ιδιότητα

Χρηματιστής, πρόκριτος της ελληνορθόδοξης κοινότητας της Σμύρνης

1. Οικογένεια

Ο Παύλος Όμηρος γεννήθηκε στη [Σμύρνη](#) το 1799. Ήταν γιος του Γεωργίου Ομήρου, καθηγητή στο [Φιλολογικό Γυμνάσιο](#) της Σμύρνης, και της Μαγδαληνής Κουρμούζη. Ένας πρόγονός του, ο οποίος έφερε το ίδιο ονοματεπώνυμο και ήταν διερμηνέας του αγγλικού προξενείου της Σμύρνης, ήταν το πρώτο μέλος της οικογένειας που εγκαταστάθηκε στη Σμύρνη το 1623.¹ Τα παιδιά του ίδρυσαν τους κλάδους που διαιώνισαν το όνομα της οικογένειας. Τα μέλη της οικογένειας Ομήρου που έφεραν το βαφτιστικό όνομα Παύλος ήταν πολλά το 18ο και κυρίως το 19ο αιώνα, άρα δεν είναι πάντα εύκολο να διακρίνουμε με ακρίβεια σε ποιον Παύλο αναφέρονται τα διαθέσιμα στοιχεία στα αρχεία ή στις μελέτες.

2. Σταδιοδρομία

Το 1821, μετά την έναρξη του αγώνα για την ανεξαρτησία της Ελλάδας, ο Παύλος Όμηρος κατέφυγε με τους γονείς του στη Μασσαλία. Αποφάσισε όμως να συμμετάσχει στον αγώνα αυτό υπό τις διαταγές του Γάλλου ταγματάρχη Φαβιέρου.² Το 1830 επέστρεψε στη Σμύρνη. Υπήρξε χρηματιστής και απέκτησε μεγάλη περιουσία, που την επένδυσε σε μεταλλείο αργυρούχου μολύβδου στα περίχωρα της Σμύρνης.³ Αγόρασε σπίτι στην ευρωπαϊκή συνοικία της Σμύρνης, την πιο ακριβή περιοχή της πόλης. Ο Παύλος Όμηρος διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη ζωή της ελληνορθόδοξης κοινότητας της Σμύρνης. Αναφέρεται ότι ήταν [δημογέροντας](#) της κοινότητας αυτής το 1872. Τα έτη 1835-1837 ήταν [έφορος](#) της [Ευαγγελικής Σχολής](#) της Σμύρνης⁴ και του Φιλολογικού Μουσείου. Ήταν δωρητής της «Εταιρείας προς διάδοσιν των ελληνικών γραμμάτων εν Μικρά Ασία».⁵ Πέθανε άγαμος στις 28 Μαρτίου 1889 στο σπίτι του στη Σμύρνη από αποπληξία.

1. Καραράς, Ν., «Η οικογένεια των Ομήρων της Σμύρνης», *Μικρασιατικά Χρονικά* Ζ (1957), σελ. 174.

2. Στεργέλλης, Α.Π., «Το πρόβλημα των προσηλυτισμών στη Μικρά Ασία με αφορμή τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία Σμύρνης», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών* 10 (1993-1994), σελ. 220-221. Ο Φαβιέρου ήταν Γάλλος στρατηγός και φιλέλληνας. Έφτασε στην Ελλάδα στις αρχές του 1825 και ανέλαβε τη διοίκηση του τέταρτου τακτικού στρατού, που βρισκόταν τότε στο Ναύπλιο. Συμμετείχε σε διάφορες σημαντικές μάχες του αγώνα για την ανεξαρτησία της Ελλάδας.

3. Καραράς, Ν., «Η οικογένεια των Ομήρων της Σμύρνης», *Μικρασιατικά Χρονικά* Ζ (1957), σελ. 184-185.

4. Παρανίκας, Μ., *Ιστορία της Ευαγγελικής Σχολής* (Αθήνα 1885), σελ. 81-82.

5. Στεργέλλης, Α.Π., «Το πρόβλημα των προσηλυτισμών στη Μικρά Ασία με αφορμή τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία Σμύρνης», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών* 10 (1993-1994), σελ. 220-221.



Όμηρος Παύλος

Βιβλιογραφία :

	Σολομωνίδης Χ. , <i>Η παιδεία στη Σμύρνη</i> , Αθήνα 1961
	Παρανίκας Μ. , <i>Ιστορία της Ευαγγελικής Σχολής εκ των πηγών συνταχθείσα</i> , Αθήναι 1885
	Στεργέλλης Α.Π. , "Το πρόβλημα των προσηλυτισμών στη Μικρά Ασία με αφορμή τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία Σμύρνης", <i>Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών</i> , 10, 1993-1994, 205-234
	Μπουγάτσος Ι. , "Αλληλογραφία Κωνσταντίνου Οικονόμου του εξ Οικονόμου και εφόρων της Ευαγγελικής Σχολής", <i>Μικρασιατικά Χρονικά</i> , 19, 1995, 59-97
	Καραράς Ν. , "Η οικογένεια των Ομήρων της Σμύρνης", <i>Μικρασιατικά Χρονικά</i> , Ζ, 1957, 173-200

Γλωσσάριο :

	δημογέροντας, ο
Μέλος της δημογεροντίας, δηλαδή του εκτελεστικού οργάνου της κοινότητας για οτιδήποτε αφορούσε τις εσωτερικές και εξωτερικές υποθέσεις της.	
	σχολική εφορεία, η
Η σχολική εφορεία αποτελούνταν από μέλη είτε εκλεγμένα από την κοινότητα είτε οριζόμενα από επιτροπή, που είχαν υποχρέωσή τους να φροντίζουν για τη σωστή λειτουργία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.	